

Malmö maj månad 1943.

M E D D E L A N D E N

N:o 4

F R Å N

S K Å N E S V A P E N H I S T O R I S K A F Ö R E N I N G

-oOo-

Torsdagen den 18 mars höll föreningen sitt andra årsmöte på Malmö Museum under livlig anslutning av medlemmarna. Bland interna angelägenheter beslöts för andra gången om ändring av par. 5 i föreningens stadgar. Denna paragraf kommer nu att lyda:

"Föreningen utser på ordinarie årsmöte för en tid av ett år en styrelse bestående av, ordförande, vice ordförande, sekreterare, kassör samt en medlem utan särskild funktion. Ordföranden väljas av föreningen. Den övriga styrelsen väljer inom sig de olika befattningarna. Dessutom utser föreningen vid samma tillfälle två styrelsesuppleanter. Alla val ske antingen med slutna sedlar eller med acklamation. Styrelsen är beslutsmässig då minst tre av dess medlemmar äro närvarande, två ledamöter av styrelsen äga rätt att tillsammans teckna föreningen."

Vidare beslöts med anledning av förfrågan att ett tillägg av par. 4 i samma stadgar skulle göras. Detta tillägg lyder:

"Ständigt medlemskap i föreningen kostar Kr. 100:--."

bog III c 1942. Föreningens sekreterare hade översatt föredraget till svenska för att medlemmarna lättare skulle förstå detsamma samt tecknat upp i stor skala den serie av bilder på olika fästetyper, som åtföljde föredraget. Föreläsaren uppläste detta mycket intressanta och på samma gång vetenskapliga föredrag på ett lättförståeligt sätt. Genom detta föredrag fick man en klar överblick över sabelfästets utveckling från tiden omkring år 1400 f.Kr. fram till 1900 talets början. En mycket märkvärdig utveckling då man till ex. på det tidigast kända sabelfästet, en "Sapahra- från 1400 f.Kr., redan hade ett fullt utpräglat sabelfäste. Från denna tid fram till våra dagar kan man konsekvent säga, att någon större praktisk utveckling av sabelfästet ej nåtts. Att i detta sammandrag giva en resumè över föreläsningen låter sig här ej göras utan anmodas medlemmarna att själva taga del av detta för övrigt synnerligen värdefulla föreläsning, i den danska föreningens åsbok. (del III c 1942) Föredraget demonstrerades dessutom av en del andra teckningar, gjorda av föreläsaren, vilka voro avbildningar i sin helhet av de vapen, som författaren i sitt föredrag talar om. Föredraget åhördes med intresse av de närvarande och föreläsaren blev föremål för livliga applåder samt avtackades av föreningens ordförande.

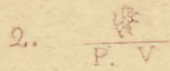
Efteråt samlades medlemmarna till en gemensam supè på restaurant Savoy.

-000-

Onsdagen den 3 mars besågs Herr J. Perssons samling. Herr Persson som för övrigt tillhört föreningen sedan dess början, har en icke föraktfull samling av såväl blanka vapen som eldhandvapen. Samlingen består av bortåt 200 nummer. Av 25-talet blanka vapen voro flertalet svenska sablar och huggare. Herr Perssons största intresse ligger dock i skjutvapen, närmare bestämt pistoler. Denna samling omfattar också ett 60-tal nummer, de flesta svenska, flera dessutom signerade. Ett 40-tal voro

Några av de vanligaste vapenstämplarna.

Belgien.

Frankrike.

England

London

Birmingham

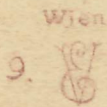

London

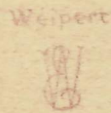
Tyskland || Österrrike || Ungern || Tjeckoslovakien

"Nitro"

Wien

Weipert

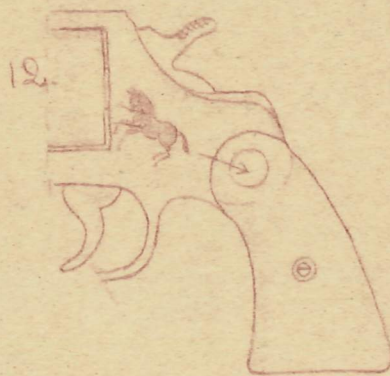
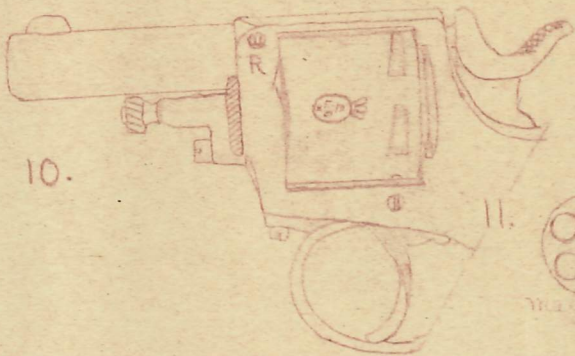
Ferlach

Prag

Budapest

Magasin

COLT
1836
U.S.A.

Carl Milding # 19

Några av de vanligaste stämplarna på senare tiders handeldvapen.

av Curt Mildner

Det första en vapenkännare undersöker på ett vapen är väl om det finnes några stämplor å pipan eller stormen, som kan påvisa om vapnet är svenskt, tyskt, franskt eller av annat utländskt fabrikat. Att gå närmare in i de tal; på detta intressanta ämne skulle ta hela denna tidskrift i anspråk, varför jag skall fatta mig kort. Redan på 1400 talets slut började bössa smederna att förses sina vapen med märken och stämplor för att visa, att vapnet var provskjutet och i gott stånd. En skicklig vapensmed provsköt alltid sina vapen med extra stark krutladdning innan piporna stämplades med namnet på smeden eller faktorinamnet till ex. NORRLÖPING, SÖDERTÄLJE, ARBOGA etc. Den 19 maj 1891 bestämdes i Tyskland att alla handeldvapen skulle stå under statlig uppsikt och undersökas på en skjutanstalt där sedan de lösa piporna skulle provskjutas och undersökas. Endast felfria vapen kom ut från anstalten. Likaså skulle vapen från utlandet provskjutas och förses med de tyska stämplarna. De populära coltrevolvrarna från 1860-1870 talet kopierades mycket noga och tillverkades i Belgien i stor skala, men en titt på magasinrullen, där L.E.G. stämpeln sitter visar, att vapnet är belgiskt. FIG. 1-2, belgiska stämplor, de tre första äro finalprovmarke samt R svartkrutprovmarke. P.V. med "lejon" är tecken för rökfritt krut och är vanlig på moderna automatpistoler. FIG. 3, Frankrike, tecken för andra beskjutningen i St Etienne. FIG. 4 "tre män i en båt", parisranstaltens beskjutningsmarke. FIG. 5 London med "lejon", frampipans provmarke. FIG. 6, Birmingham, frampipans provmarke. FIG. 7, London slutgiltigt marke. FIG. 8-9, Tyskland, Österrike, Ungern, Tjeckoslovakien, finalprovmarke. Tysklands NITRO betyder rökfritt krut. FIG. 10, bild av en belgisk revolver, visar var stämplarna brukas sitta. FIG. 11, magasin med L E G stämpel. FIG. 12, Coltfirmans marke är